

THE ARMENIAN REFUGEE CAMP IN ALEPPO

1922 - 1936

Ալեքսանդրոպոլիսի 1922
1936
ԱԼԷՊՈՒ
Հայ Գրաստանակաշարատան
Հիմնադրամատակարար

مجموعة صور مشردي الأرمن بجلب
١٩٢٢ - ١٩٣٦

ՆԻՆԱԿԱՆ ԲԻՆԱԿԱՆ ԳԱՂՈՒԿԱՆՆԵՐՈՒ ԶԻՂԱԿԱՆՆԻՆ

THE ARMENIAN REFUGEE CAMP IN ALEPPO

1922 - 1936

هذه السلسلة من الصور ، هي بمثابة بناء خالد بساق ،
مستمر . ستذكر الاجيال المقبلة ، المعاملة النبيلة ،
الحارة ، التي عامل بها الشعب العربي السوري ، بقايا
" اول شعب مسيحي " ، عندما هربت بقية هذا " الشعب "
من المذبحة الهمجية ، وحين اقتلعهم البرابرة من
اراضيهم التي عاشوا فيها ثلاثة آلاف عام . ولقد جاء
هؤلاء يفتشون عن مأوى ، داخل الحدود العربية السورية .
وقد وجدوا جميع الامكانيات المتوفرة ليعيدوا بناء
حياتهم الاجتماعية في السنوات التي تلت .

ՍՈՅՆ ՆԿԱՐԱՇԱՐԸ, ՈՐՊԷՍ ՄՆԱՅՈՒՆ ՅՈՒՇԱՐՋԱՆ, ՆՈՐ
ՍԵՐՈՒՆԴՆԵՐՈՒՆ ՊԻՏԻ ՈԳԵԿՈՋԷ ԵՂՔԱՅՐԱԿԱՆ ԶԵՐՄ
ԱՅՆ ՎԵՐԱԲԵՐՄՈՒՆՔԸ ԶՈՐ ԱՐԱԲ ԱՍՊՆՋԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ
ՎՈՒՐԴԸ ՅՈՅՅ ՏՈՒԱԻ ԲՐԻՍՏՈՆԵԱՅ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻ
ԲԵԿՈՐՆԵՐՈՒՆ ՀԱՆԴԷՊ, ԵՐԲ ԱՆՈՆՔ ՎԱՅՐԱԳ ՑԵՂԱՍՊԱ
ՆՈՒԹԵՆԷ ԶՈՂՈՊՐԱԾ ՈՒ ԵՐԵՔՀԱԶԱՐԱՄԵԱՅ ՊԱՊԵՆԱԿԱՆ
ՀՈՂԵՐԷՆ ԱՐՄԱՏԱԽԻԼ, ԱՊԱՍՏԱՆ ՓՆՏՈՒԵՑԻՆ ՍՈՒՐԻՈՅ
ՍԱՀՄԱՆՆԵՐԷՆ ՆԵՐՍ, ՈՒՐ ԱՌԻԹՆ ՈՒՆԵՑԱՆ ԲԱՐԳԱԽԱՃ
ԿԵԱՆՔ ՄԸ ՎԵՐԱԿԵՐՏԵԼՈՒ ՏԱՐԻՆԵՐՈՒ ԸՆԲԱՑՔԻՆ :

IT IS HOPED THAT THIS COLLECTION OF HISTORIC PHOTOGRAPHS WILL BE A PERMANENT MEMENTO TO THE COMING GENERATIONS, TO REMIND THEM OF THE HARDSHIPS ENDURED BY THEIR ANCESTORS AND THE DEBT OF GRATITUDE OWED TO THE BENEVOLENT, HOSPITABLE AND BROTHERLY ARAB PEOPLE WHO ACCEPTED US, CHRISTIAN ARMENIANS IN THEIR MIDST, READILY GRANTING STATUS OF EQUAL CITIZENSHIP

Առաջին Համաշխարհային Պատերազմի տևարտին, Օսմանեան Թուրքերու կողմէ Հայերու վրայ ի գործադրուած, իր տեսակին մէջ աննախընթացօրէն դժուար ու բարբարոս ՅԵՂԵՍՊԱՆՈՒԹԵՆԷ վերապրող մնացորդացը տակաւ սկսաւ վերադառնալ պապեանկան իր օճախները, կեանքը վերականգնելու յոյսերով տոգորուած:

Սակայն տունդարձը հազիւ թափ առած, ընդհատուեցաւ յանկարծ, հայ ցեղը իսպառ բնաջինջ ընելու վճռած Թուրքերու կողմէ կրկին ձեռք առնուող վայրագ հալածանքներու պատճառաւ. եւ այդ՝ Արեւմտեան յաղթական Մեծ Պետութիւններու անտարբեր աչքերու ն առջեւ:

Այսպէս, ջարդարար յորդաններու գրոհներուն ենթակայ, մարդկային սոյն խլեակները անգամ մը եւս կը դիմակալէին ոչնչացումի սպառնալիքը. ուստի ամէն ինչ ետին ձգած, արհամարելով իրենց դէմ ծառայող վիթխարի դժուարութիւններ, եկան անոնք շարէ շար, ձմրան անտանելի խստութիւններուն մէջէն, բոկոտն ու սոված, ապաստանելու համար Հալէպ Բաղաքը:

Արդ՝ անօգնական ու խուճապահար, փողոցներէն հաւաքուած տախտակի, խորշոմած երկաթ-թիթեղի ու խուրձի կտորներով, ապշեցուցիչ ձեռնհասութեամբ կանգնեցին վրաններ ու կառուցանեցին հիւղակներ, քաղաքի Սուլէյմանիէ Թաղամասի անբնակ տարածութիւններու վրայ: Այսպէս ահա, կեանք առաւ Հալէպի Հայ Գաղթականներու Հիւղաւանը, ուր, 1922-էն մինչեւ 1936, աննկարագրելի թշուառութեան մէջ ու տուրջապահական յոռեգոյն պայմաններու տակ ապրեցան, իրենց երբեմնի Հայկական Գաւառներէ եւ ի մասնաւորի Այնթապէն, Մարաշէն ու Բիւիսէն արտաքսուած աւելի քան 100 հազար տարագիրներ:

Սակայն ամենախաւար այդ օրերուն անգամ, անվհատ, մուրճը ձեռքին՝ գործի լծուեցաւ հայ տարագիրը, բախտին պարտադրելու համար իր ապագան: Շնորհիւ անոր

աննկուս կամքին, յարատեւութեան ու տեսիլքին, այսօր ոչինչ մնացեր է այդ պատմական հիւղաւանէն: Այդ սերունդի զաւակները տակաւին կը բնակին նոյն վայրերը, սակայն այսօր բազմաթիւ շէնքերու մէջ, բարգաւաճ կեանք մը կը վարեն անոնք, խաղաղ ու հիւրընկալ արաբական այս հողին վրայ: Նոր սերունդը հազիւ թէ յիշէ հիւղաւանին տխուր կեանքն ու առօրեան. ան կ'անգիտանայ նոյնիսկ թէ ինչ գի - նով ապահովուած է իրեն համար ներկայ կեանքի բարօրութիւնը:

Հիւղաւանէն մեզի համար շօշափելի ոչ մէկ հետք պիտի մնար պատմութեան յանձնելու, եթէ այդ օրերու չըլլար ազնիւ ազգային մը, յանձին հալէպահայ ծանօթ լուսաւնկարիչ՝ Վարդան Տէրուսեանի: Ներքին կանչէ մը մղուած, հնամենի խոշոր ապարտը ուսին, ան վաղ քսանական թուականներու, տու-տուս պտտելով հիւղաւանի անհրապոյր թաղամասերը, ամենայն հաւատարմութեամբ պատկերահանած է տարաբախտ իր ազգակիցներուն տխուր առօրեային մէն մի դրուագը: 1947-ին Հալէպէն մեկնելու պահուստ, Տէրուսեան իր սանն ու յաջորդը՝ Աւետիս Շահինեանին փոխանցած է 72 նկարներու թանկագին սոյն հաւաքածոն, որը իր կարգին մեզի յանձնեց զանոնք:

Սոյն նկարները հանած պահուստ, Տէրուսեան միտքէն չէր անցըներ իսկ, թէ օրին մէկը անոնք կը յանձնուին վերածնած Սովետական Հայաստանի Պատմական Արխիւներու Ծոնդին: Այսուհանդերձ, անստոյգ այդ օրերուն, ան փաստը տուաւ խոր գիտակցութեան մը ու բարչր պարտաճանաչութեան, այսպէս կորուստէ փրկելով իր ժողովուրդի կեանքին նշանակելի մէկ շրջանի ողբերգական պատմութիւնը:

Մեր մաղթանքն է որ արուեստագէտ-լուսաւնկարչի օրինակելի իրագործումը յիշուի որքան ատեն որ սոյն նկարներու յուզիչ շարքը Հիւղաւանի յիշատակը յաւերժացնէ գալիք սերունդներու համար:

Հալէպ, ապրիլ 24, 1986

Ռ. Ճեպեճեան

بعد أن انتهت الحرب العالمية الأولى ، وانتهت المذبحة التي قام بها الأتراك ضد الأرمن ، المذبحة الوحيدة من نوعها : فقد كانت بدون سابق انذار ، وحشية ، قاسية ، غير متكافئة ، وبلا رحمة بدأ الأرمن في العودة الى منازلهم التي ولدوا فيها ، ليستأنفوا حياتهم ، يحدوهم الأمل الكبير . وما كادوا يعودون الى منازلهم ويبدأون حياتهم ، حتى قطعت فجأة ، بسبب ملاحقة الأتراك لهم ، بقصد ابادية العرق الارمني . لقد بدأوا المجزرة ثانية ، وكانت امام عيون الحلفاء* والامم الغربية الاخرى المنتصرة في الحرب ، والتي كانت تراقب الأمور بلا مبالاة . وهكذا وجد الأرمن أنفسهم أمام خطر الابادة الأكيدة . فتركوا وراهم كل شيء* ، واستهانوا بكل الصعاب التي واجهتهم ، وخرجوا في شتاء قاس جدا ، حفاة ، عراة ، جائعين ، مهتمين ، زرافات ووحدا ليجدوا في مدينة حلب ملجأ آمينا لهم .

وبدون اي عون او مساعدة ، استطاعوا بمهارة كبيرة ان ينشئوا مخيمات صغيرة ، ويبنوا خيامهم و "منازلهم" من قطع الخشب والصفائح والحديد ، في العراة* ، في حي السليمانية . لقد ردت لهم حياتهم في مخيماتهم تلك التي عاشوا فيها بين عامي ١٩٢٢ و ١٩٢٦ ، في فاقة وعوز لا يوصف ، وفي شروط صحية سيئة جدا . لقد كانوا حوالي ١٠٠ ٠٠٠ لاجئ* ، جا* وا من موطنهم وديارهم وخاصة من عنتاب ومرعش وكلس ، مطرودين زمقهورين* . في هذه الحالة ، وفي الأيام الصعبة ، الحالكة ، وبدون أمل ، استطاعوا بقوة سواعدهم ان يستأنفوا حياتهم واعمالهم ، وفرضوا على المستقبل مصيرهم

وهكذا ، وبفضل ارادتهم التي لا تتزعزع ، واصرارهم ، واستمرارهم ، لم يبق لديهم من أثر من المخيمات السابقة ما يعطونه للتاريخ . حتى ان اولادهم الذين يعيشون في نفس مواقع المخيمات ، ولكن بمبان حديثة وبحياة رغدة ميسورة ، وعلى ارض عربية وادعة ، يكدون ، بصعوبة ، يتذكرون الحياة اليومية البائسة في المخيمات ، حتى انهم يجهلون كيف تم ، وبأي ثمن ، تأمين الحياة الحالية الرغيدة .

لم يبق من هذه المخيمات سوى الذكرى ، فقد اصبحت في ذمة التاريخ . غير ان وجود مواطننا النبيل ، المتمثل في شخص المصور والرسام الحلبي المعروف وارطان ديرونيان ، الذي لبى دافعا داخليا في نفسه ، فحمل عذبة الثمينة على كتفه ، وانطلق في العشرينات من هذا القرن ، ليزور كل منزل على حدة في هذه المخيمات ، التي لا تغرى أحدا بالزيارة . وبكل أمانة ، صور مشاهد الحياة اليومية البائسة لمواطنيه ، بكل ابعائها وتفصيلها . وفي عام ١٩٤٧ ، حينما غادر حلب ، اودع هذه المجموعة الثمينة المؤلفة من اثنتين وسبعين صورة ، تلميذه وخلفه أواديس شاهينيان الذي قام بدوره فأودعنا هذه الصور .

حين قام السيد وارطان ديرونيان بعمله الوثائقي هذا ، ربما لم يكن يفكر ان يوما سيأتي ، فترسل هذه الوثائق التاريخية الى ارمينيا السوفيتية لتبعث هناك من جديد . انه ، وبرغم تلك الأيام الصعبة ، قد برهن على معرفة عميقة ، وحس بالواجب الكبير ، فانقذ من الزوال الأبدى ، ذكرى مرحلة هامة من التاريخ المأساوي لشعبه ومواطنيه .

ان أملنا كبير ، ان يكون هذا الجهد المثالي للمصور الفنان ، حافزا للذكرى ، طالما ان سلسلة الصور المثيرة هذه ، تحفظ ذكرى هـذـه المخيمات للأجيال المقبلة .

الدكتور
روبير جيه جيان

حلب ٢٤ نيسان ١٩٨٦

At the end of the First World War a floating mass of Armenian survivors of unprecedented, ruthless and most barbaric massacres perpetrated by the Turks found themselves struggling for rehabilitation in parts of their historical ancestral lands.

This catalistic operation had hardly gathered momentum when, before the indifferent eyes of the Great Western Powers, it was interrupted by further Turkish attempts for the suppression of the Armenian race.

Once again these human wrecks faced the challenge of survival in the face of innumerable difficulties, by mass migrating towards the neighbouring hospitable Arab countries.

On arrival to destination their priorities were basic. It was to have a roof on their heads. To this end every piece of discarded tin, wood or corrugated iron was collected and with astonishing skill and ingenuity used as building material, with the result that a refuge was assured against the rigors of the approaching winter, principally in the desolate Aleppo district of Suleimanieh.

It was under these appalling conditions of utter poverty, undescrivable misery and lack of basic sanitation that the struggle for life started in the 1920's for these Armenians, lasting till the mid-thirties.

However, despite the gloom and adversities encountered daily, these expatriates from the interior once Armenian provinces as well as from Aintab, Marash and Killis faced their task with fortitude and determination to prepare a better future through sheer hard work and industry for the coming generations.

During that critical period a man, Vartan Derounian, a leading and accomplished professional photographer in Aleppo, had the visionary insight to record for posterity the plight of these refugees in their makeshift primitive homes. Before leaving Aleppo in 1947 he left this remarkable collection of photographs to Mr. Avedis Shahinian who had taken over the succession of the business and who, in his turn handed over to us before leaving for South America.

Sad as it may be, housed comfortably in modern apartments equipped with every convenience, the new generations are oblivious of the sacrifices made by their grandparents. This valuable collection of photographs will remain an indelible evidence of the price their ancestors paid for the well being of generations to follow.

Տեսարաններ Համիտի Բեմբեն

'High street' in Hamidiyah Camp

Քաղկեդոնի խանութը տանող ճամբան

Street leading to artisan Kalemji's shop

Տոքթ. Բարսեղ Սեվեանի տուն-կլինիկան ձախին

The house and outpatient clinic of
Dr. Parsegh Sevian

Տիրուօթեան Հրապարակ

The Square of Sadness

Սուրբ Խաչ Եկեղեցին, հարաբի Թաղամաս

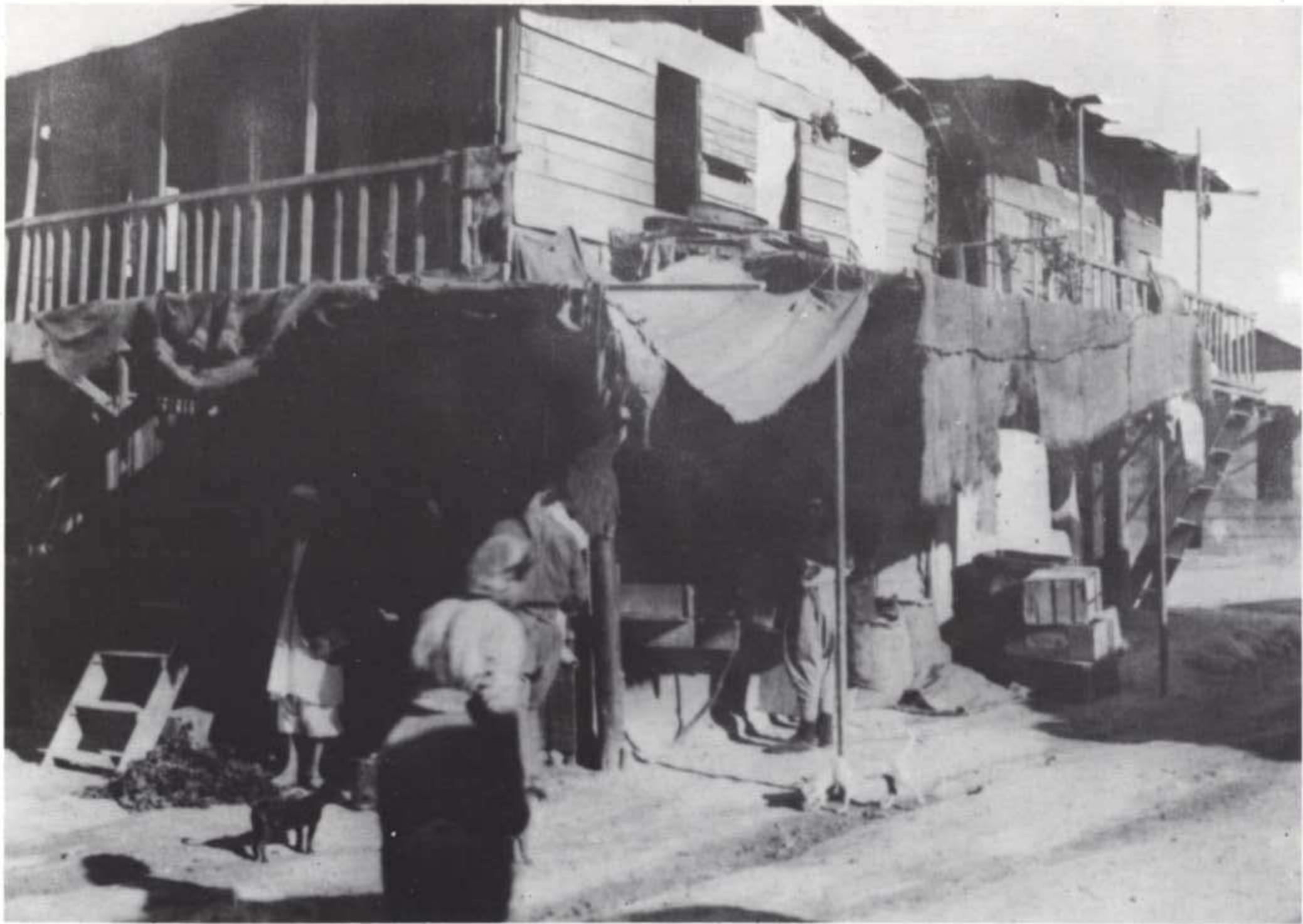
First things first: the Church of the Holy Cross

Մարաշիներու Քէմր. տեսարաններ 'բազմաշարկ' շէնքերէն:

Sky scrapers in Marash Camp

Մարա շքիներու Քեմժիի մէջ՝ Գալեմճիին
խանութն ու տունը (վերի յարկ):

A far cry in Aleppo of Kalemji's house and workshop in Marash.

Սանտոսագործին բնակարանը, Մարաշի ճեղքում Բեմբ.

The house of the combmaker in Marash Camp.

Անճրը իր տունով, բակով, կոյուղիով եւ բնակիչներով:

Social life and camp activities

ճիպիւնցիներու թաղամասէն տեսարան մը. խրճիթներու բակերը, իրենց բնակիչներով:

Folk from Jibin. A moment of respite outside their dwellings.

Համիսիէ Թէմբէն տեսարան մը . Հորիզոնի վրայ դէպի
աջ՝ Թյւզազի գերեզման . Հային Մըխանեաններու տունը :

Another view of the camp

Անտրակ տուներու ռնակիչները

NO, we have no central heating!

Թանձր իրականութիւն, ոչ թէ շարժանկադրի բեմադրանք...

No frills, just basic!

على الطريق المؤدية من حي الجابرية الى حي الحميدية عائلة من مدينة " زيتون " تسكن
 المغائر ابتسامة الام هي امل المستقبل

Քարայրի բնակիչները՝ Ջէյթուսնցի ընտանիք մը, ձապրիւնէն դէպի Նոր Գիւղ
 տանող ճամբուն աջ կողմը: Տատիկին ժպիտը միայն պիտի փրկէ սերունդը:

20-th Century cave dwellers. Granny saying "Who is down hearted?".

المشردون في ساحة مدرسة " الاب باليان "

Հայաստանի Եկեղեցիներ

Communal life in Father Balian's churchyard.

Չէրթուսն Ռան-ի փլատա և խոշոր շէնքն ու անոր հայ բնակիչները

Out for a breather in Zeitoun-khan.

Չէյթուն Խան-ի ներսի դին. նոյն յարկի տակ, նոյն պնակի շուրջը:

Alfresco living-room in Zeitoun-khan.

Տխուր ժամեր բակին մեջ

Gloomy hours in the court-yard

Հայեր Զէյթուն Խան-ի շրջապատին մէջ

Gathering of the clan in Zeitoun-khan

تحت سطح المذبح الم، جانب البئر وحرة العا* ، والجاج ، والارز فوق السطح ليعقم من الحشرات...
 ينشأ الجيل الجديد وتعود الحياة الى مجاريها

Ապրելու վճած. կեանքը կը խլրտի 1926-ի սոյն կառոյցի մէջ -
 ջրհոր, օճախ, հանոց... իսկ թիթեռածածկ երգիծի վրայ շեռամանը
 կը հակառակուի ձրի արեւի տակ:

Every convenience provided...

Միս Պիլ, էսթոնացի օտոնկամը և
անոնք որ մանկութիւն չունեցան: All hands for the daily chores. One of the rare friends of the refugees:
Miss Büll, the Estonian Missionary.

Զարեհարին այցը կաթի փոսիներով:

Under the eyes of the Benefactor, all eyes in the milk tins.

Մա նկարագր...

A modern nursery ?

هل هنا حاضنة الولادات ؟

Բազմանդամ ընտանիքի առանձնաշնորհությունները :

The big family and its allowances...

Առաջին "կոմպլեքսը"...

All in the family - spinner-cook-rug weaver-child nursery and kindergarden under the same roof.

Եւ աշխատանք եւ ուսում

Time for work and time to learn

... եւ սակայն մաքուր :

What is that, a washing-machine ?

Զաւկին խնամքը նախ եւ առաջ. օճառն ու արեւը միատեղ...

Combining bathing with sunbathing...

They had seen better days...

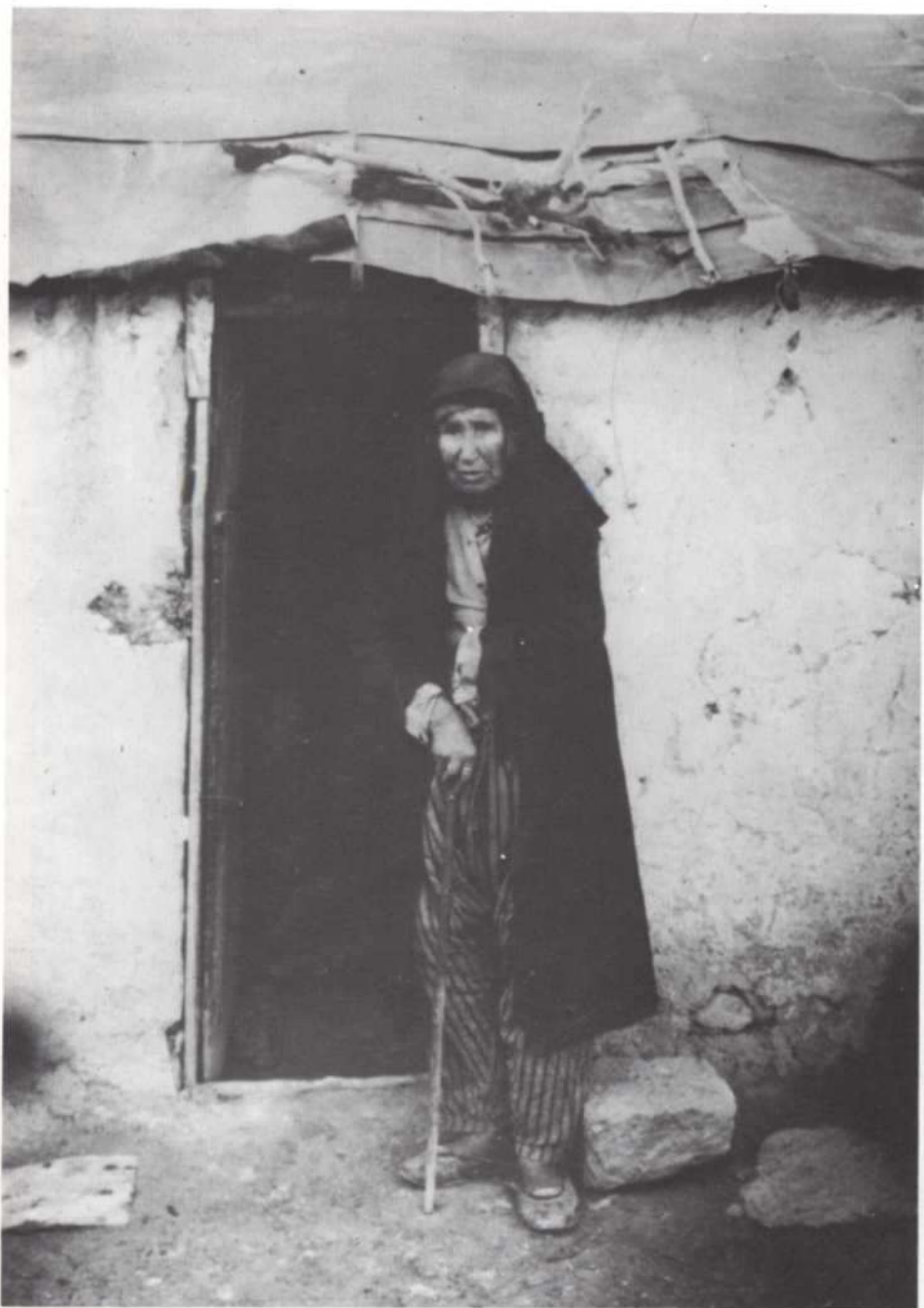
Համիտիէ Թէմբի բնակիչ՝ Տէմիբնի Մանիկ Տէմիբնեան - "Գժուարին անցքը"։

I have coped with worse obstacles...

Յած սնակարան, քառձր հոգեր...

Low roof, high problems...

Աշագուհի Պախաճի Նշան...
ԹՈՒՐԻԹԸ ՅԱՋՈՂԱՄ ԷՐ

Nishan the blinded gardener...
THE TURKS HAVE SUCCEEDED HERE!

الازمة على وجوه افراد العائلة التي لا تعرف الابتسام

47

Տաղանակի դէմքեր
Ժպտի անձանք

Responsibility of children weighing on the parents.

ՀԱՅ ՄԱՅԻՆ

THE ARMENIAN MOTHER

... Կարճի ճանապարհ

Destination...

Թռչակարծան մանրիկը

لقد آن لها ان تستريح ولكنها تعمل لا تقف السن امام العمل

Age is no hindrance

«Արուեստի աշխատողներ» . Լաիին՝ Լահի Սեմա Տէր-Ղազարեան, Բաթուլ Ալթունեանի Կարգաւ Մօրաքոյրը, աջին՝ Իւղապեր Վարդեան, Տք. Տէր-Ղազարեանի Կօրա քոյրը. Երկուքն ալ Լալաստան նեղաղթած եւ Ըն վախճանած:

Pedigree wizards of the needle-work: Sima Der-Ghazarian (left) and Youghaper Vartoghlian, both related to composer Tatoul Altounian.

Տիկ. Աննա Տէր-Ղազարեան իր սաներու հետ

Working under the watchful eyes of Sema Der-Ghazarian.

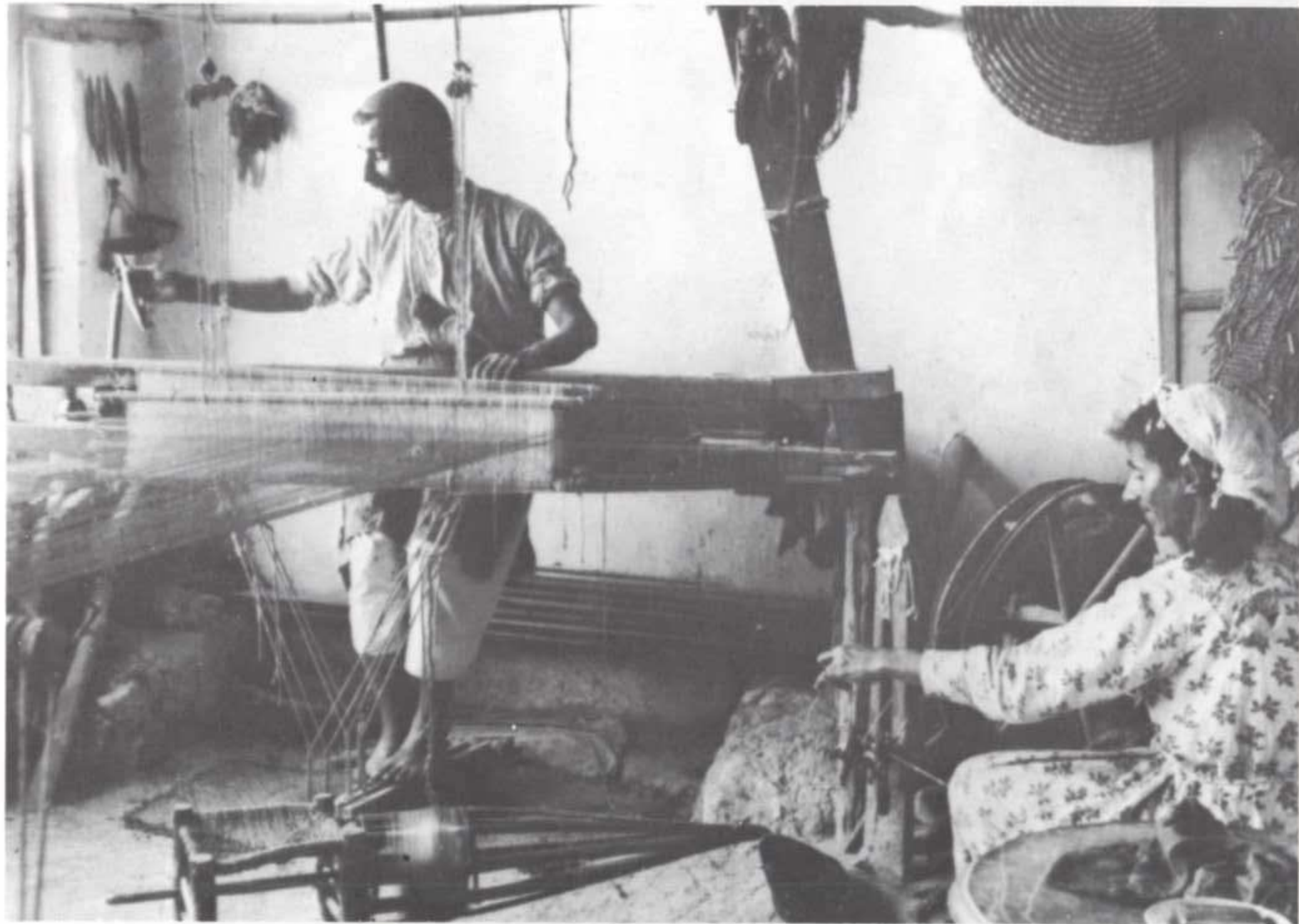
Եջիւն՝ Զապէլ Վարդեան եւ Սիրվարդ Հալեպլեան.
Տիկ. Իւրաքեռի աղջիկները, այժմ Հայաստան:

Zabel Vartian (right) and Sirvart Haleblian, daughters of Youghaper
now in Armenia.

Անդորր երեւոյթ, խոր վիշտեր...

Serenity covering deep worries

Մենաւոր ջուլհակն ու կինը աշխատանքի մէջ

The solitary weaver and his wife at work

Անթեպի շուշակներ ճագար գտտիներ կը գործեն -
"անթեպ գուշաղը". տակաւ զարգացող առաջին արհեստանոցներ:

The advent of industrialization.

Հաշմանդամ աս եղ նազ որ ծը

Handicapped but no less accomplished embroiderer.

Աւրճացիներու թաղաքածին. Սուլթան Խանըմ եւ իր ընտանիքը :

Dwellers outside in Ourfa Camp.

ذول "آلي" النجاجون من عنتاب يحيكون "الحزمة العنتابية" المشهورة

Օրհմարից տեղեանը ես սարքած եմ

The fruit of my ingenuity, not a heath Robinson conception
but a working loom.

U S T A M I N I A T I O N

Please take my photograph !

Մարաշցիներու Թէմք. Սանտալնի Համբօրին
արհեստանոցը. քոկոտն աշակերտներով:

We of Marash make good sandals but
we cannot afford to wear them.

Այսպէս ճարձցին տոռայ Հացը: Տիգրան Պարտագեան
անշտի Հրճուանքով ինքզինք ճանչցաւ այս նկարին մէջ:

Thus we earned our daily bread

Աշագուրկ շրկիրն ու իր փոքրիկ առաջնորդը. Յարութիւն Տէրտէրեան (1885-1960) հանրածանօթ "Համբողջ" անուանով այս պայմաններու տակ հոգաց իր ընտանիքը: Փոքրիկն 4-րածին 6 զաւակներու տեր է այժմ. Յարութիւն ունի 17 թոռներ:

Guided by his daughter, a blind water carrier earns an honest living.

قبل ان يكتمل البيت انتهى بناء المدرسة

Ար. Խաչ Թվեղեցիին առջևի թողամաք. աջին՝ Գարա-Տուտուս :
Տակաւ ին տու նը կիսաւարտ, դպրոցն ալ շինեցին :

A gathering of children facing the church, with their backs to the school.

սկսեցին որ դպրոց է լուր օրերուն

Classes installed in the church

Աւետարանական ԲՅԹԻՆ Վարժարանին Ներսի դասարանային
բաժանումը ներսերը: Ուղի՝ Տնօրէն ԅոյճ. Հայտնութեան և: We built the schools and churches first, then our houses.
աւագ ուսուցչուհի՝ Գուտսի Պալէօզեան:

انها ليست مدرسة يوم الاحد!

Առօրեայ դպրոց, ոչ թէ կիրակնօրեայ Ordinary classroom, not a Sunday-School.

Բնթել Վառժարանի աշակերտներին խուճր մը.
աչեն երկրորդը՝ Ովսաննա Չարրիսեան:

Barefooted we may be, but we are working hard to be scholars.

Տեսարաններ Մելյանի կիլիկյան դպրոցէն - 1940
ՄԱՆԿԱԳԱՐՏԻՔ

Seens from Kilikian School in Meidan - 1940. KINDERGARDEN.

Պարակ ննքուս ք նակ իշ ննքը...

The shelf dwellers...

انتبهوا!! نحن جادون في دراستنا ، في طابقتنا الأعلى

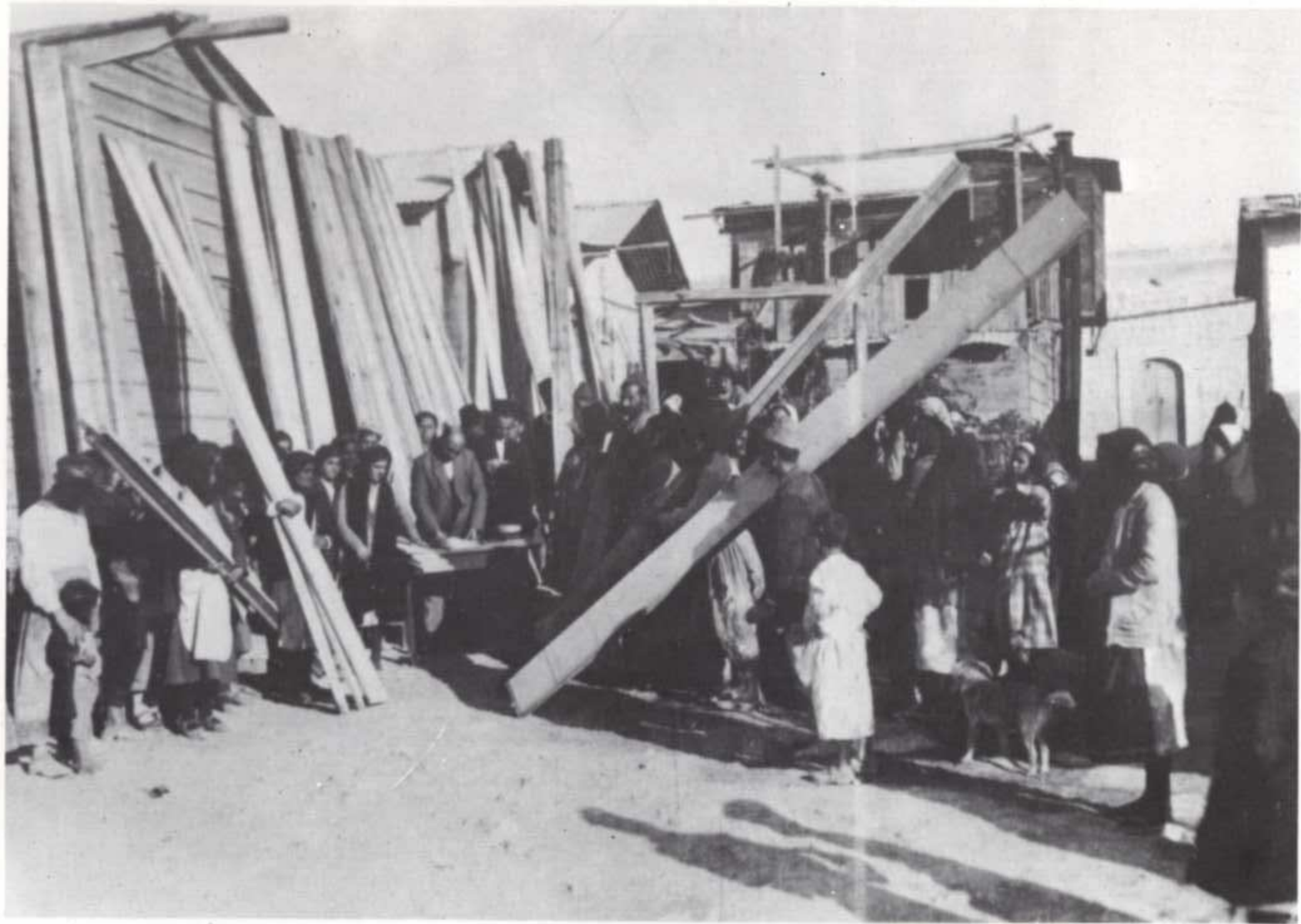

Մենք լուրջ ենք հոս վերին... իմացե՛ք

We are serious up here, lo !

Քաղաքի քաշխուհի նոր աւաններու շինութեան Համար: Սեղանի առջեւ Հաշուապահ Գրիգ. Գամպուրեան

Distribution of wood beams for construction

Ազիւսներ, սնուրչուք նոր թաղամասի շինութեան համար:

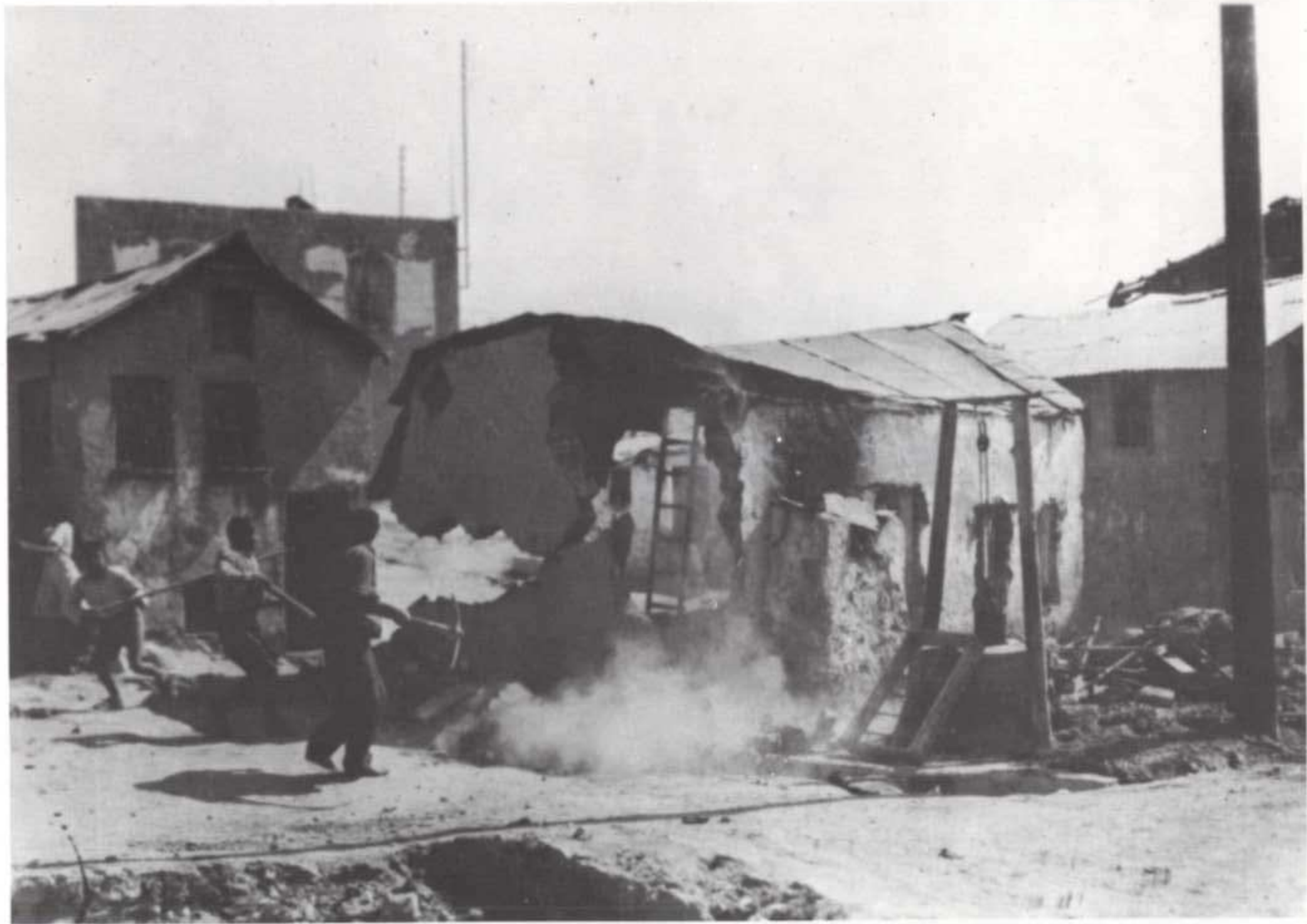
Bricks to start Ard-el-Adjour Quarter.

وهذا لبناء محلة " بستان الباغ " .

Աստղծով ալ կառուցուելու է Գոսթան Փաշան

And these to build Bostan-Pasha.

Կը քանդուին հին հիւրեր, նոր տուներ կանգնեցու համար:

Pulling down to construct new houses.

Նոր կառույցներ՝ նախ փայտէ...

New constructions first in wood...

յնտոյ աղիւտ

... then in brick

Ի Վերջոյ՝ քարէ: Գոսթան Փաշա :

...finally in stone.

«منظر عام لحي «الميدان» وقد تكامل عام ١٩٣٦ وفي الوسط كنيسة القديس غريغور المهدي»

Վերակառուցուած Հիւոսանի ընդհանուր տեսքը - 1936. General view of the reconstructed Armenian Refugee Camp in Meidan - 1936.
Կենտրոնը՝ Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ Սկեղեցին: In the center, the Church of St. Gregory the Illuminator.

في الاقل : المنطقة العامة في الميدان : خان الزيتون في الوسط والى اليمين مزار
 « الشيخ ابو بكر »

Վտոր՝ Նոր Գիւղի 5-րդ Քառամաս. Հորիզոնին՝
 Զէյթուն Խան, պարիսպով. Վախին մուսուլմանական
 սրբատեղի՝ Շէյխ Աբեքր:

Below, the 5-th Quarter in Meidan. In the background, Khan-Zeitoun within
 the walls. Horizon right on hilltop, Sheikh Baker, the Moslem Sanctuary.

Հաւարական աշխատանքը աւելի արդիւ-
նաւէտ է երաժշտութիւնով - 1936:

Keeping up with the times. Music while we work is more productive.
LEST WE FORGET !

فليكن الله في عوننا لثلا ننسى هذا الماضي ...

CARTE POSTALE

Correspondance

Adresse

Handwritten text in Arabic script, separated by a vertical line. The text is written in a cursive style. The right side of the card contains a date: 31-5-1934 and a signature.

Lest we forget!

Արդիական թաղամասով կառոյցներ կանգնած են այսօր
երբեմնի Հիւդաւանի տեղանքի վրայ: ՎԻԼԼԱՆԵՐՈՒ ՊԵ-
ՆՍԻՆ, ուր կը բնակին այժմ թշուառ տարագիրներու
թոռները եւ.....

Modern apartment buildings replace now the miserable huts of what was
once the Armenian Refugee Camp of Suleimanieh. Residential quarter now
inhabited by the grandsons of the deportees and...

ՉՈՒՈՐՅՈՅ ՏԱՃԱՐԸ, ուր կը կատարեն իրենց
պաշտա մուսնն ու տարածր արարող ութիւնննրը

the ZEVARTNOTZ CATHEDRAL, where they worship now.

ՎԱՅՐԵՐՈՒ ԵՒ ԱՆՋԵՐՈՒ ՃԱՆԱԶՄԱՆ ԵՒ ՍՏՈՒԳՈՒԾԻ ՀԱՄԱՐ
ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ ԱՇԽԱՏԱՆՔ ՏԱՐԱԾ Է՝ ՏԻԱՐ ԱՍԱՏՈՒՐ ՊԵՏԵԱՆ,
ՔԷՄԱԻ ՆԱԽԻՆ ԲՆԱԿԻԶ, ՆԱԵՒ ԻՐԵՆՑ ԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ
ԲԵՐԱԾ ԵՆ ՏԻԱՐՔ՝ ՏՔ.ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՏԷՐ-ՊԱԶԱՐԵԱՆ, ԱՐԱՄ
ՇՈՐՎՈՂԼԵԱՆ, ՀԱՅԿ ՊԱՐԻԿԵԱՆ ԵՒ ՏԻԿ.ԱԼԻՍ ՊԱՐՍՈՒՄԵԱՆ

ALEPPO

ՀԱԼԵՊ ԲԱՇԱԲ
Մեքորեայ Հայ Սփիւռքի կազմաւորման առաջին կայան

حلب الشهباء

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ ՎԻՈՂԵՏ ՃԵՊԵՃԵԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ

Ա Լ Պ Ո Մ Ը Ա Լ Է Պ Ի Ը Ա Յ Գ Ա Ղ Թ Ա Կ Ա Ն Ն Ե Ր Ո Ւ Ը Ի Ի Ղ Ա Ի Ա Ն Ի Ն

Տեքստն ու ձեւաւորումը Ռ. Ճեպեճեանի

Անգլ. թարգմանութիւնը Գ. Մազլուճեանի

Առաբ. թարգմանութիւնը Մ. Հրեթանիի

Գեղագրութիւնը Ն. Փարթամեանի

Լուսանկարները ՎԱՐՊԱՆ ՏԵՐՈՒՆԵԱՆԻ

Էջեր 68 - 71 Ա. Շահինեանի

Էջեր 86 - 87 Յ. Իսկենեանի

Տպաքանակ 2000

Տպարան՝ Օձսէթ ԷԼ-ՊԱՐԲ, Վարդան Սրապեան

ՀԱԼԷՊ, 1986

Adresse:

BIBLIOTHEQUE VIOLETTE JEBEJIAN
HOPITAL JEBEJIAN
SEBIL, ALEP, SYRIE

ԳԻՆԸ՝ Ս.Ո.
Արտասահման՝ 10 տողլար
առաքման ծախսով

مجموعة صور مشردي الأرمن بجلب

١٩٢٢ - ١٩٣٦